

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824200796
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8824200796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Lajoša a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Kataríny Krochtovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. František Komka, advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 054, proti žalovanej: E. F. D., G.; H. I.: E., G., H. H. J. I. X, XXX XX D., K.: XX XXX XXX, právne zastúpená: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5Csp/29/2024-93 z 20.12.2024, jednomyselne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku II.

II. Mení rozsudok v napadnutých výrokoch Ia., IIa., IIIa., IVa. a Va. tak, že žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 5Csp/29/2024-93 z 20.12.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX, M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, prvý odsek, v časti, v znení:

„Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Ia. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX, M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, druhý odsek, v časti, v znení:

„Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Ila. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX, M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, tretí odsek, v časti, v znení: „ Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IIIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX, M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, piaty odsek, v časti, v znení:

„Súhlasím, aby O. spracovalo moje osobné údaje uvedené v návrhu na uzavretie Zmluvy za účelom zavedenia predzmluvných vzťahov, ponuky služieb a produktov a to po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne a to písomným oznámením doručeným na adresu: O. B. P., G., P. I. XX, XXX XX Q.. Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe E. F. D., G. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti K. H., R. za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k E., G., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: O. B. P., G., P. I. XX, XXX XX Q.. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IVa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX, M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, posledný odsek, v časti - posledná veta, v znení:

„ Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s:

(a) OP, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať,

(b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou,

(c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Va. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.“.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnému ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 39, § 41, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5 a 10, § 53a ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalovanej (spoločnosť O. B. P., G., K.: XX XXX XXX) a žalobca ako klient uzatvorili dňa XX.XX.XXXX M. S. A. L. XXXXXXXXXXXX (uvádza sa tiež č. XXXXXXXX), s dohodnutou výškou pôžičky v sume 1 500,- EUR. Konštatoval, že všetky zmluvné podmienky špecifikované žalobcom v jeho žalobe boli do zmluvy zakomponované na vopred pripravenom tlačive, ich obsah žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť (t. j. neboli individuálne dojednané), netýkajú sa hlavného predmetu plnenia ani primeranosti ceny avšak spôsobujú hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k veľkosti písma zmluvného formulára, najmä v časti V. až IX. zmluvy, ktorú žalovaný zvolil uviedol, že toto je voľným okom takmer nečitateľné. Mal za tom, že na uvedené je nevyhnutné brať zreteľ a vyvodiť dôsledky pri skúmaní prijateľnosti, či neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V tomto smere prvoinštančný súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 z 31.08.2017, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/320/2013. Kritérium čitateľnosti písma zmluvných podmienok spĺňajú nanajvýš nadpisy jednotlivých článkov zmluvy (čl. V. až IX. zmluvy). V súvislosti s prípadnými námietkami ohľadne uplynutia doby od uzavretia zmluvy v roku 2012 do podania žaloby, prípadne ohľadne momentu jeho splatenia, súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 127/2017.

4. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v časti VIII. Klient, prvý odsek, ktorej neprijateľnosti sa domáhal žalobca, a to v znení „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zavazujem sa ich dodržiavať.“ súd prvej inštancie konštatoval, že táto zmluvná podmienka bola už opakovane posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) OZ. Týmto dojednaním sa žalovaná, resp. jej právny predchodca, bez akýchkoľvek pochybností snažila preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca v označenom ustanovení úverovej zmluvy prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie, takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom.

5. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v časti VIII. Klient, druhý odsek v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“ súd prvej inštancie okrem aspektu malého písma v texte zmluvy poukázal na neurčitosť uvedeného zmluvného ustanovenia, z ktorého nie je možné zistiť výšku zmluvnej pokuty ani sankčných úrokov, ako aj na skutočnosť, že označená zmluvná podmienka umožňovala žalovanej, resp. jej právnenému predchodcovi uplatňovať voči spotrebiteľovi v zásade akékoľvek peňažné plnenia, čo vytvára hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, výlučne v prospech dodávateľa, nakoľko sa ňou sledujú len záujmy veriteľa na včasné plnenie dlžnej sumy žalobcom. Konštatoval, že aj táto zmluvná podmienka bola súdmi SR opakovane vyhlásená za neprijateľnú. Zmluvná pokuta bola dohodnutá len pre prípad omeškania dlžníka, nie však aj omeškania v plnení povinnosti veriteľa, z čoho vyplýva, že porušenie povinnosti dlžníka je sankcionované viac ako porušenie zmluvných povinností veriteľa. Za takéto porušenie zmluvného dojednania môže veriteľ žiadať zákonné úroky z omeškania, v dôsledku čoho je zmluvná pokuta ďalšou (duplicitnou) sankciou za omeškanie. Preto označená zmluvná podmienka vytvára hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, výlučne v prospech dodávateľa. Súčasne zdôraznil, že zmluvná pokuta a sankčný úrok, resp. ich ďalšie náležitosti, boli v skutočnosti zakomponované do všeobecných obchodných podmienok (čo je zrejmé z pripojeného spisu sp.zn. 11Csp/171/2017) na vopred pripravenom tlačive, z dôvodu ktorého dodávateľ uvedenú podmienku so spotrebiteľom individuálne nedojednal. V tomto ohľade poznamenal, že dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, môžu byť len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.

6. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v časti VIII. Klient, tretí odsek v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ súd prvej inštancie uviedol, že napádaná dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená do podmienok poskytnutia úveru k Zmluve, pričom spotrebiteľovi jej aplikáciou hrozí priama majetková škoda vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Závažnosť a dopady aplikácie dohody o zrážkach zo mzdy na spotrebiteľa sú tak nepriaznivé, že si vyžadujú osobitné dojednanie a nie zakomponovanie dohody o zrážkach zo mzdy do zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy tak, aby unikli pozornosti spotrebiteľa, čo už mnohokrát judikovali aj sudy SR. Z kontextu prípadu je zrejmé, že uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, fixne zapracovanej priamo v texte zmluvy, bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere, keď ničím nebolo preukázané, že by žalobca mal možnosť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť a že jej uzavretie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Z textu predloženej zmluvy a dohody nevyplýva možnosť žalobcu ako spotrebiteľa odmietnuť uzavretie predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. inak ovplyvniť jej dojednanie. Žalovaná tak podľa súdu prvej inštancie neunesla svoje dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní predmetnej dohody.

7. Pokiaľ ide o štvrtú zmluvnú podmienku uvedenú v časti VIII. Klient, piaty odsek, v znení: „Súhlasím, aby O. spracovalo moje osobné údaje uvedené v návrhu na uzavretie Zmluvy za účelom zavedenia predzmluvných vzťahov, ponuky služieb a produktov a to po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne a to písomným oznámením doručeným na adresu: O. B. P., G., P. I. XX, XXX XX Q.. Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe E. F. D., G. (E., G.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti K. H., R. za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k E., G., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: O. B. P., G., P. I. XX, XXX XX Q.. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu.“, žalobca bez toho, aby mohol zasahovať do textu vyhlásenia klienta, ňou dal predformulovaný súhlas na spracovanie osobných údajov bližšie neurčenému počtu subjektov (E. G. a jej dcérskym spoločnostiam). Označenú zmluvnú podmienku vyhodnotil súd prvej inštancie ako neurčitú a v dôsledku toho neplatnú v zmysle § 37 ods.1 OZ. V danom prípade je predformulované vyhlásenie klienta súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, oprávnených spracovať osobné údaje klienta, pričom doba súhlasu predĺžená o čas 10 rokov po uhradení všetkých záväzkov je zjavne neodôvodnená, presahujúca účel ich spracúvania. Za dôvod neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky označil široký okruh subjektov, ktorým ich žalovaná, resp. jej právny predchodca na základe tohto zmluvného ustanovenia, mohol poskytnúť. Aj táto zmluvná podmienka bola všeobecnými súdmi opakovane vyhlásená za neprijateľnú.

8. Napokon aj piata žalobou napadnutá zmluvná podmienka, uvedená v časti VIII. Klient, posledný odsek, v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s: (a) OP, súhlasím s nimi a zavazujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“ spôsobuje podľa súdu prvej inštancie značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedená zmluvná podmienka bola súdmi SR opakovane vyhlásená za neprijateľnú, pričom súd prvej inštancie nevidel dôvod na odklon od týchto záverov.

9. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania konštatoval, že vo veci bolo uplatnených päť samostatných nárokov na určenie piatich neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere s tým, že na podporu správnosti tohto záveru poukázal na rozsudky Krajského

súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/13/2022 z 27.03.2023, sp. zn. 22CoCsp/43/2023 z 25.04.2024, sp. zn. 19CoCsp/24/2021 z 16.12.2021, sp. zn. 1CoCsp/17/2023 z 17.10.2023, či sp. zn. 11CoCsp/18/2023 z 14.03.2024. Keďže žalobca bol v súdnom konaní proti žalovanej úspešný v celom rozsahu ohľadne každého uplatneného nároku, súd prvej inštancie žalobcovi priznal proti žalovanej samostatne ohľadne každého žalobou uplatneného nároku náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Proti výrokom I.a, II., II.a, III.a, IV.a a Va. napadnutého rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná namietajúc nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie ako aj nesprávne právne posúdenie. Vo vzťahu k argumentácii súdu prvej inštancie ohľadne v zmluve použitej veľkosti písma poukázala na časovú pôsobnosť ust. § 53c OZ, ktoré v čase uzavretia Zmluvy o úvere ešte „neexistovalo“, resp. nebolo novelou do predmetného kódexu zaradené, preto tento deklarovaný dôvod určenia zmluvnej podmienky ako neprijateľnej nemá označila za rozporné s vykonaným dokazovaním, nakoľko uvedená zmluvná podmienka je súčasťou dokumentu, na ktorom žalobca pripojil svoj podpis a nebola súčasťou obchodných podmienok, ako nesprávne konštatuje súd prvej inštancie. Vo vzťahu k prípustnosti dojednaní zmluvnej pokuty zdôraznila, že § 121 od. 3 OZ pripúšťa možnosť vyžadovať okrem úrokov z omeškania aj ďalšie sankcie, že zákonodarca vyslovene pripúšťa možnosť požadovať aj zmluvnú pokutu a že uvedené zmluvné ustanovenie je len odrazom zákonnej možnosti dojednať si pre prípad porušenia povinností zmluvnú pokutu a nepospôsobuje žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach. Odvolanie žalovanej smerovalo aj proti jednotlivým výrokom o trovách konania, nakoľko náhrada trov konania by mala tvoriť jeden celok. Namietala, že Civilný sporový poriadok počíta aj so spojením viacerých vecí, pričom vyslovene uvádza, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Aj pri viacerých spojených veciach by teda mal súd rozhodovať o trovách ako celku – nakoľko ide o trovy jedného konania, a to aj vtedy, ak rozhoduje o viacerých spojených veciach. Podľa žalovanej nie je možné pri každom jednom petite zároveň rozhodovať o nároku na náhradu trov konania, keďže náhrada trov konania patrí účastníkovi za konanie a nie za uplatnený nárok. Svoje námietky v tomto smere podporila poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/120/2009 z 13.10.2009 ako aj uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/3/2022 zo 04.10.2022. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhla v napadnutej časti zmeniť v súlade s jej odvolacím návrhom.

11. K odvolaniu žalovanej podal svoje stanovisko žalobca. Vyjadril sa k problematike veľkosti písma, k čomu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/320/2013. Následne sa vyjadril k jednotlivým zmluvným podmienkam, na ktorých neprijateľnosti zotrval a poukázal na aplikačnú prax všeobecných súdov a Najvyššieho súdu SR týkajúcu sa priznávania nároku na náhradu trov konania za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku samostatne. Napadnutý rozsudok označil za vecne správny a zákonný, navrhol ho potvrdiť v celom rozsahu, pričom si vo veci uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

12. Žalovaná v odvolacej replike odkázala na obsah ňou podaného odvolania, na ktorom zotrvala v celom rozsahu.

13. K replike žalovanej podal odvoláciu dupliku žalobca. Zotrval na svojich doterajších vyjadreniach opätovne poukazujúc na jednotlivé rozhodnutia všeobecných súdov, Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, zameraných na problematiku náhrady trov konania pri uplatňovaní viacerých nárokov.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) a oprávnenými osobami (§ 359 CSP), preskúmal napadnutú časť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa ust. § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaných odvolaní do tej miery, že napadnutý rozsudok nebol oprávnený preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podaných odvolaniach. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a

čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP).

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolanie žalovaného smerovalo len proti výrokom Ia, II., II.a, IIIa., IVa. a Va. napadnutého rozsudku. V ostatných výrokoch, t. j. I., III., IV. a V., ktoré neboli odvolaním napadnuté, rozsudok nadobudol právoplatnosť. Predmetom prieskumu odvolacieho konania bol tak len výrok II., ktorým súd prvej inštancie určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v Žiadosti o poskytnutie najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX M. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, druhý odsek, ako aj výroky o trovách konania, t. j. Ia., IIa., IIIa., IVa. a Va.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo

neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie NS SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29. 09. 2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie NS SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

20. Odvolací súd pripomína, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozhodnutím vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozhodnutia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/40/2018 z 18. 07. 2018).

21. Súd prvej inštancie vo veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné súdenú vec riadne právne posúdiť, jeho skutkové zistenia zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, nie sú svojvoľné ani inak neudržateľné, z dôvodu ktorého sa odvolací súd stotožňuje so skutkovými závermi súdu prvej inštancie vyplývajúcimi z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne poukazuje. Z napadnutého rozsudku ani z konania predchádzajúceho jeho vydaniu odvolací súd neidentifikoval takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na v napadnutom rozsudku uvedených skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, na ktorý v podstatnom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Keďže odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (por. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd len na zdôraznenie jeho vecnej správnosti ako aj k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné.

22. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovanej je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o poskytnutie najľahšej pôžičky je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalovanej vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

23. Je teda nepochybné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie na posúdenie právneho vzťahu správne aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Je pritom zrejmé, že obsah zmluvy si žalobca ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal ani možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah.

24. Žalobca celkovo namietal neprijateľnosť piatich zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie sa s tvrdeniami žalobcu o neprijateľnosti tej-ktorej zmluvnej podmienky stotožnil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. S právnym posúdením prvoinštančného súdu zmluvnej podmienky uvedenej v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, druhý odsek ako neprijateľnej sa nestotožnila žalovaná. Ťažisko odvolacích námietok žalovanej smerovalo k prípustnosti dojednaní zmluvnej podmienky a k požiadavkám ohľadom veľkosti písma použitého v predmetnej zmluve. K týmto námietkam odvolací súd poukazuje na to, že uvedené dojednanie vyjadrovalo súhlas spotrebiteľa so zmluvnou pokutou, avšak samotná spotrebiteľská zmluva dojednanie o zmluvnej pokute neobsahovala. Dojednanie o zmluvnej pokute bolo zakomponované do všeobecných obchodných podmienok na vopred pripravenom tlačive, z čoho je zrejmé, že dodávateľ uvedenú podmienku so spotrebiteľom individuálne nedojednal. Je potrebné si uvedomiť, že v rámci spotrebiteľských zmlúv, dojednaní zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ

pripája svoj podpis (por. napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/4/2022). Odvolací súd nespochybňuje možnosť zmluvných strán dojednať si v zmluve právo požadovať zmluvnú pokutu, či iné sankcie v prípade porušenia zmluvných povinností ako takú. Avšak v predmetnom prípade si žalobca s právnym predchodcom žalovanej nedojednali možnosť uplatnenia zmluvnej pokuty a sankčných úrokov individuálne, išlo len o vopred naformulovanú zmluvnú podmienku, ktorú právny predchodca žalovaného inkorporoval do tlačiva žiadosti o poskytnutie pôžičky. Takýto postup považuje odvolací súd za obchádzajúci zákonnú úpravu, podľa ktorej možno takýto typ sankcie za porušenie povinnosti platne zmluvne dojednať. Okrem záveru, že ide o zmluvnú podmienku vytvárajúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko oprávnenie požadovať zmluvnú pokutu zavádza len v prospech dodávateľa, odvolací súd súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti tohto zmluvného dojednania, nakoľko z neho nie je možné zistiť výšku zmluvnej pokuty, ani pre prípad porušenia ktorej konkrétnej zmluvnej povinnosti mala byť dojednaná (porov. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3Csp 137/2021).

25. Vo svetle uvedených skutočností odvolací súd aproboval závery prvoinštančného súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Žiadosti o poskytnutie I. A. L. XXXXXXXXXXXX M. N. XX.XX.XXXX, v časti VIII. Klient, druhý odsek považujúci ich za vecne správne. Pokiaľ žalovaný poukazoval na časovú pôsobnosť ust. § 53c Občianskeho zákonníka v súvislosti s otázkou veľkosti použitého písma, odvolací súd konštatuje, že sa nejednalo o nosný argument súdu prvej inštancie, na ktorom by bolo založené posúdenie neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, a preto s ohľadom na hospodárnosť a účelnosť konania nebolo potrebné sa touto odvolacou námietkou žalovanej podrobnejšie zaoberať. Aj keby odvolací súd uznal tieto odvolacie námietky žalovanej ako dôvodné, nič by to nemenilo na záveroch, ktoré boli vo vzťahu k napadnutej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie prijaté.

26. V kontexte námietok žalovanej voči výrokom Ia., IIa., IIIa., IVa. a Va. týkajúcim sa trov konania odvolací súd pripomína, že pomer úspechu (miera úspechu) je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Ak mala strana plný úspech v spore, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, t. j. každá zo strán sporu (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala strana úspech v spore len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. Pomer rozdelenia náhrady trov konania zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej, zníženého o pomernú časť jej neúspechu. Pomer úspechu treba určiť vždy, ak má byť náhrada trov rozdelená, pričom sa určuje k celému predmetu konania (k tomu pozri: ŠTEVČEK, J., FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, J. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1024-1035).

27. Zároveň odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 115/2023 z 25. mája 2023, ktorého právna veta publikovaná v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 36/2023 znie: „Rozhodnutie o náhrade trov konania v civilnom spore, v ktorom si sťažovateľka uplatnila viacero nárokov na náhradu škody ako následku dopravnej nehody, ktoré vychádza z toho, že pomer jej úspechu v spore treba vyjadriť priemerom pomerov úspechu pri jednotlivých čiastkových nárokoch na náhradu škody, je zjavný právny omyl, ktorý zakladá porušenie ústavných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Rovnako mylný je i právny názor, podľa ktorého sa o náhrade trov konania má rozhodnúť samostatnými výrokmi o náhrade trov konania vo vzťahu k jednotlivým nárokom na náhradu škody. Ustanovenia § 255 a § 256 Civilného sporového poriadku neobsahujú žiadne prvky, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že pluralita rôznych nárokov na náhradu škody uplatnených jednou žalobou by mala byť hľadiskom rozhodovania o náhrade trov konania. Obe ustanovenia používajú vo vzťahu k hmotnoprávnej úprave celkom indiferentné pojmy - vec, konanie a pomer úspechu. Čo bolo vecou strán a čoho sa namietané konanie týkalo, bolo určené v žalobe uplatnenom peňažnom nároku. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania treba len posúdiť rozsah, v ktorom bolo žalobe vyhovieť a v ktorom bola žaloba zamietnutá.“

28. Aj keď v súdenom prípade sa viedlo spojené konanie o viacerých nárokoch na určenie viacerých zmluvných podmienok za neprijateľné, ktoré mohli byť uplatnené aj samostatne, neznamená to, že v časti týkajúcej sa trov konania je súd prvej inštancie povinný rozhodnúť o trovách konania pri

jednotlivých čiastkových nárokoch samostatne. Súdom prvej inštancie zvolený postup rozhodovania o trovách konania by mohol byť podľa odvolacieho súdu opodstatnený len výnimočne, pokiaľ by to okolnosti prejednávaneho prípadu pre spravodlivé rozhodnutie vo veci osobitne odôvodňovali. V súdenom prípade, v ktorom bol žalobca vo vzťahu k všetkým žalobou uplatneným nárokom úspešný je však takéto konanie prvoinštančného súdu neúčelné a odporuje vyššie naznačenej koncepcii § 255 CSP, obzvlášť s ohľadom na špecifiká odmeňovania advokátov pri spojení dvoch alebo viacerých vecí (k tomu porovnaj § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), ako aj s ohľadom na zásadu, že v prípadoch, v ktorých má byť náhrada trov konania pomerne rozdelená, je nutné pomer úspechu a neúspechu sporovej strany určovať spravidla vždy k celému predmetu konania.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch Ia., IIa., IIIa., IVa. a Va. korigoval tak, že o trovách prvoinštančného konania rozhodol jedným výrokom, a to tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov provinštančného konania v rozsahu 100%, nakoľko žalobkyňa bola úspešná vo všetkých ňou v žalobe uplatnených nárokoch. V súdenom prípade nejde o materiálnu, ale iba o formulačnú zmenu rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania, nakoľko výsledkom konania pred súdom prvej inštancie zostalo i naďalej právo žalobcu na plnú náhradu trov konania, len po zmene jeho formulácie je pomer úspechu žalobcu vyjadrený k celému predmetu konania uplatnenému žalobou. Preto nebol dôvod, aby sa zmena súvisiacich výrokov o trovách konania v napadnutom rozsudku odrazila aj v rozhodnutí odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania.

30. Z už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (viď napr. aj rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu žalovanej, zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

31. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. ako vecne správny potvrdil a vo výrokoch Ia., IIa., IIIa., IVa. a Va. primeranou aplikáciou § 388 CSP zmenil tak, aby zodpovedal podmienkam vyplývajúcim z § 255 CSP a v ňom premietnutým teoreticko-právnym východiskám.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd v okolnostiach veci nevzhliadol ani dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP v odvolacom konaní, umožňujúceho úspešnej strane konania nárok na náhradu týchto trov konania nepriznať.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).